

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 24.

Femte Sæssion.

22de Møde.

Tirsdagen den 8de November.

(Fortf.)

Solberg: Ja, det ærede Medlem, som nu satte sig, har tildeels talt i den Retning, hvori jeg vilde tale, og udtalt, hvad jeg vilde anføre. Jeg kan ikke finde det rigtigt, at man henviser denne Sag til det Udvalg, som er nedsat for at behandle Loven om Fæstes tvungne Overgang til Selveiendom; thi disse Sager have ikke saamegen Lighed, at jeg synes, man med Rette kan henviser denne Sag til dette Udvalg. Det er vel sandt, at i begge Love tales om Fæstere og Giere af Fæstegods; men paa samme Maade kunde man da, hvis der f. Ex. forelaa en Lov om Hovoriets Afløsning, henviser denne til dette Udvalg, fordi den havde nogen Lighed med den Sag, dette har under Behandling. Jeg er ogsaa meget bange for, at denne Lovs Overgivelse til dette Udvalg vil standse Behandlingen af begge Love, og jeg er meget bange for, at naar denne lille Lov overgives til det samme Udvalg, som skal behandle hiin store Lov, som det allerede har under Behandling, vil det gaae saaledes, at den lille Lov vil æde den store op, og dog ikke blive federe alligevel.

Formanden: Maaskee jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Sagens Henvisning til det i Fæstefagen nedsatte Udvalg maatte gjøre den Bemærkning, at en Sags Henvisning til et Udvalg, som allerede er nedsat, ikke medfører nogen Nødvendighed af, at disse tvende Sager skulle gaae Skridt for Skridt med hinanden. Der kan slet Intet være til Hinder for, at det Udvalg, Sagen maatte henvises til, kunde om meget faa Dage afgive sin Be-

tænkning over den ene Sag, uden at opsætte den efter den anden Sag.

Lüttichau: Ja, den høitærede Formand har udtalt, hvad jeg vilde tillade mig at bemærke. Naar det Forslag, der foreligger i Dag, bliver henviist til det Udvalg, der er nedsat i den større Sag om samme Gjenstand, vil dette have det i sin Magt at behandle det særskilt og afgive særskilt Betænkning derover, og, hvis det var Forsamlingens Ønske, at det skulde skee paa den Maade, som her er antydet, forekommer det mig ogsaa, at Forsamlingen maatte kunne paalægge Udvalget at behandle Sagen saaledes. Forresten er jeg enig i, hvad der fra flere Sider er yttret, at, hvis det Forslag, der er indbragt i Dag, skal dele Skjæbne med det andet, i hvilket der allerede er nedsat Udvalg, saa er der ikke megen Udfigt til, at det vil komme under Behandling i denne Samling.

B. Christensen: Ja, det er naturligt, og viser sig atter her, at efter de forskjellige, tildeels modsatte Anskuelser, og Forhaabninger, man har om det endelige Ufald af en Sag, fremstiller man Forholdene forskjelligt. Jeg troer nu, at den allerede under Behandling værende Sag vil lide et særdeles Afbræk ved nærværende Sag, dersom denne fremmes særskilt; andre ærede Medlemmer have lige den modsatte Formening. Det er jo Noget, man, især paa dette Trin af Forhandlingerne, hvor paa vi nu befinde os, maaskee ikke vel vil kunne affhandle, uden at gaae dybere ind i Sagen end ganske passende. Jeg troer, at, dersom jeg vilde følge det Exempel, et Par Medlemmer allerede have givet, at stille Hovorietscopet for den Sag, der allerede er under Behandling, saa kunde jeg sige med fuld Over-